

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси
бисту дуввум

Мавонеъи шинохт; Тақлид
аз золимон (2)

Саҳ 66 то 69

Мавонегӣ шинохт; Тақлид аз золимон (2)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Дар дарси қабли рӯшан шуд ки итоъат аз ҳокимони золим на тавчиҳи ақлӣ дорад ва на тавчиҳи шаръӣ ва ибқоӣ ҳокимияти онҳо низ иоънат бар зулм шумурда мешавад ки аз нигоҳи ақл ва шаръ ҷойиз нест ва тафсили миёни итоъат аз онҳо дар маъсият ва итоъат аз онҳо дар ғайри маъсият низ маъноӣ муҳассала надорад ва мавҳум аст; Чароки ҳамаи тасарруфоти ҳокимони золим удвонӣ аст ва бо ин васф, итоъат аз онҳо мутлақан дар маъсият воқеъ мешавад. Ин аз ҳайси бунёдин буд, аммо аз ҳайси қорбурдӣ итоъат аз ҳокимони золим мафсадаҳои фаровоне дорад ки иллати дигаре барои ҳурмати он махсуб мешавад; Чароки ҳурмати як қор, ё бо лиҳози сабаби он аст ё бо лиҳози мусаббаби он ва ё бо лиҳози ҳар ду ва дар хусуси итоъат аз ҳокимони золимон, сабаби қабули мулоҳиза аст ки навоҳии ақлӣ ва шаръӣ аст ва ҳам мусаббаб ки мафсадаҳои фаровони ин итоъат дар дин ва дунёи мардум аст. Устозунал Мансур дар мабҳаси қабл, ҳурмати ин итоъатро аз ҳайси сабабӣ баррасӣ фармуд ва дар ин мабҳас, онро аз ҳайси мусаббабе баррасӣ мекунад ва таҳти унвони)

[Табаъоти итоъат аз ҳокимони золим]

(мефармояд:) **Ба ҳар ҳол, машҳуд аст** (яъне қобили мушоҳидаи ҳиссӣ ва истекроъӣ аст) **ки эътиқод ба вучуби итоъат аз ҳокимони золим ва ҳифзи онҳо** (ба маъноӣ адами азли онҳо), **аз шумтарин** (яъне бе баракаттарин ва пурҳазинатарин) **ақоиди ройиҷ дар миёни мусалмонон** (баъд аз Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам то кунун) **буда ки мучиби ваҳни Ислом** (яъне суғнамоён шудани он дар назари мардум ё заъфи он дар мавҷеҳ бо қофирон) **ва суқути тамаддуни Исломи** (аз авҷи шуқуфӣ ва бартарӣ ба ҳазиси ақабмондагӣ ва инфӣёл) **ва густариши мавонегӣ шинохт** (монанди ҷаҳлу тақлид ва таъассубу дунёгароӣ) **дар миёни мусалмонон шудааст; Чароки ҳокимони золим дар тӯли қарнҳои мутамодӣ** (бо рӯи қор омадани Умавиён то имрӯз), **бо сӯи истифода аз ин эътиқоди бепоя** (яъне эътиқод ба вучуби итоъат аз ҳокимони золим ва ҳифзи онҳо) **ки тавассути сафихонӣ вобаста**

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (2)

ба онҳо тарвич шуда (ба ин хотир мефармояд <<Сафихон>> ки инҳо умдатан мункирони ҳуҷҷияти ақл будаанд ва мункирони ҳуҷҷияти ақл аз назари ин бузургвор <<Сафих>> маҳсуб мешаванд ва ба ин хотир мефармояд <<Вобаста>> ки инҳо хоста ё нохоста дар хидмати ҳокимони золим қарор доштаанд ва табъан аз ҳимояти мустақим ва ғайри мустақими онҳо бархурдор будаанд), **ақойид ва аҳкоми Исломо** яке аз пайи дигари (ҳар ҷо ки суди онҳо дар миён буда), **ба суди худ тағйир додаанд ва қироъате** (яъне бардошт ва тафсири) аз **онро расмият бахшидаанд** (яъне қонунӣ кардаанд) **ки мутобиқи бо амёли онҳост** (бо таваҷҷуҳ ба инки расмият бахшидан ва қонунӣ кардан, қори ҳокимон аст ва онҳо ҳаргоҳ золим бошанд, ин қорро бо лиҳози манофеъ ва амёли худ анҷом медиҳанд ва ин чизи маъмули ва машҳуде аст) **ва дар ин миён, аҳли ҳадис** (яъне ҳадисгароён бе эътино ба ақл), **чунон муздуронӣ дастнишондеҳ** (яъне мисли амалаи аҷир шуда), **ҳамвора дар хидмати онҳо будаанд; Зеро бо тасдиқ** (яъне саҳиҳ шумурдан) **ва ривоч додани ривоёти сохтагӣ** ки дар тазоддӣ **ошкор бо Қуръон** (яъне оёти наҳй қунанда аз итоъати золимон), **бар вучуби итоъат аз ҳокимони золим ва ҳифзи онҳо таъкид мекунанд, амалан** (яъне хоста ё нохоста) **заминаи тақвияти ҳукумати** (золимонаи) **онҳо** (дар тӯли қарнҳои мутамодӣ) **ва шикасти чунбишҳои ислоҳии мусалмонон** (монанди чунбиши Ҳусейн ибни Алӣ ва чунбиши Зайд ибни Алӣ ва авлоди ӯ ва чунбишҳои ислоҳии дигар) **ро фароҳам сохтаанд ва мустазъафони ситамдидаро** (ба баҳонаи бидъат ва хуруҷ аз ҷамоъат) аз **қиём барои эҳқоқи ҳукукашон, боздоштаанд. Ночор дар асари масоъии** (яъне кӯшишҳои) **ин хоёнон** (бо таваҷҷуҳ ба инки қорашон хиёнат ба мусалмонон маҳсуб мешуд), **бепарвотарин** (яъне густохтарин ва беҳаётарин) **золимон дар ҳукумат бар мусалмонон тамаъ кардаанд ва мачоли онро низ ёфтаанд; То ҷойе ки касе монанди Язид ибни Муъовия (д.64қ), бо онки сафих ва мутачохир ба фиск буд** (ҷароки маъруф аст бо сағ ва маймун бозӣ мекард ва шароб менӯшид), **бар мусалмонон ҳоким шуд ва ҳонаи Худоро** (дар қазияи шӯриши Абдуллоҳ ибни Зубайр ба манҷаниқ баст ва) **оташ зад ва аҳли байти Паёмбар** (яъне Ҳусейн ибни Алӣ ва авлоду амузодагони муъаззам ва мукаррами ӯ ризвоналлоҳу таъалло алайҳи аҷмаъин) **ро** (аз тариқи волии худ дар Куфа ба номи Абдуллоҳ ибни Зиёд алайҳи лаънату вал аъзаб) **кушт ва касе монанди Ҳачҷоч ибни Юсуф (д.95қ), бо онки саффоқӣ чаббор** (яъне хунрезӣ зӯргӯ) буд, (ба

Мавонегӣ шинохт; Тақлид аз золимон (2)

вилоят аз тарафи Абдулмалик ибни Марвон) **бар мусалмонон ҳоким шуд ва сарҳон солеҳон** (аз тобеъин ба эҳсону атбоъи онон хусусан дӯстдорони имом Алӣ ибни Абӣ Толиб) **ро бидуни чурм бурид** (машхур аст ки ӯ 120 ҳазор мусалмонро аз рӯи ситам ва дар ғайри ҷанг кушт ва бисёри аз ононро муслим кард) **ва касе монанди Валид ибни Язид ибни Абдулмалик (д.126к), бо онки дар хабосат (яъне фиск) ва ғучур (яъне иртибоби фахшо) саромад буд ва ҳтто (маъруф аст ки) намоз ҳам (куллан ё баъзан) намегузурд, бар мусалмонон ҳоким шуд ва зандиқа (яъне боварҳои илҳодӣ ва куфромез) ро ошкор сохт** (муваррихон ва сиранависон дар тавсифи ӯ чизҳое навиштаанд ки хуб аст ба барҳӣ аз онҳо ишора кунем то моёи ибрати мусалмонон шавад ва қоъилони ба вучуби итоъат аз ҳокимони золибро бишармонад. Навиштаанд ки Валид вақте ба ҳилофат расид, бастагонашро даъват кард ва дар ашъоре, Худо ва ғариштагон ва бандагони солеҳашро шоҳид гирифт ки шифтаи шунидани ғино, нӯшидани шароб ва мулозимат бо занон ва надимоне аст ки бо ҷомҳои шароб ба сӯй ӯ мешитобанд! Ҳамчунин маъруф аст ки ӯ ҳавзе пур аз шароб дошт ки харгоҳ пас аз шунидани ғино, тараб бар ӯ ғолиб мешуд, худро дар он меафканд! Дар бораи ихонати ӯ ба аҳком ва шиъори дин ҳам расидааст ки вақте аз сӯй Ҳишом ибни Абдулмалик ба сарпарастии Ҳучҷоҷ мансуб шуд, ҳатто дар маросими ҳаҷ ба харзағӣ ва майғусорӣ пардохт ва ғуломи ҳешро барои ҳамроҳӣ бо ҳоҷиён фиристод. Рӯзе ҳам дар ҳоли мастӣ бо канизаш мучомеъат кард ва чун садои азонро шунид ӯро водор кард то ба ҷойи вай барои мардум имомат кунад! Ба гуфтаи ибни Асокир, як бор низ ошиқӣ занӣ масеҳӣ шуд ва дар зимни ашъоре орзу кард ки эй кош салиб будам то бар гардани он зан овехта мешудам ва бӯй ӯро истешмом мекардам! Як бор низ Қуръонро аз боби тафӯул гушуд ва бо ояи ﴿وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ мувоҷеҳ шуд; Пас ба ҳашм омад ва ба сӯй Қуръон тир андохт то онро порра кард! Он гоҳ дар ашъорӣ хитоб ба Қуръон суруд ки агар дар рӯзи ҳашр бо Худоят мулоқот кардӣ бигӯ ки Валид манро пора кард! Инно Лиллоҳ ва инно Илайҳи рочиъун! Ҳатто кори ӯ ба ҷойе расид ки як бор дастур дод барояш кубае бисозанд ва бар фарози Каъба насб кунанд то ӯ дар онҷо шароб бинӯшад, аммо атрофиёнаш бо илтимос ӯро аз ин кор мунсариф карданд! Ин халифаи мусалмонон буд ки аҳли ҳадис итоъат аз ӯро ҳукми Худо ва Паёмбар мешумурданд ва азли ӯро ҷойиз намедонистанд! Инно Лиллоҳу ва инно Илайҳи рочиъун!) **ва касоне дигар аз қабилҳои онон** (ки мутаъассифона

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (2)

дар тӯли ториhi Ислом кам набуданд), **бо онки дар золим буданашон ихтилофе набуд** (яъне ҳамаи мусалмонон бо ҳар мазҳабе ононро золим медонистанд), **ҳар як ба варосат аз дигарӣ** (бо таваҷҷуҳ ба инки ҳукуматро меросӣ карда буданд), **бар мусалмонон ҳоким шуданд ва хилофати Паёмбарро ба мулукияти** (яъне подшоҳии) **Касро** (подшоҳи Эрон) **ва Қайсар** (подшоҳи Рум) **табдил намуданд**, дар ҳоле ки аҳли ҳадис, дар ҳамаи ин даврон (тӯлонӣ), **итоъат аз ононро** (бо истинод ба чанд ривояти заннӣ ва муҳолифи бо Куръон) **вочиб мешумурданд ва аз хуруҷ бар онон наҳӣ мекарданд**, то ба заъми худ аз **фитна ҷилавгирӣ кунанд** (чун ба назари онҳо хуруҷ бар чунин ҳокимоне мучиби фитна мешавад), **дар ҳоле ки ҷуз дар фитна воқеъ нашуда буданд** (чун бузургтарин фитна ҳамин ҳукумати золимон буд ки дин ва дунёи мардумро тороч мекарданд); **Чунонки Худованд фармудааст:** **<<Ва аз онон касоне ҳастанд ки мегӯянд: Ба ман изн бидеҳ ва манро дар фитна наяндо!** **Огоҳ бошед ки онон дар фитна афтодаанд ва ҳароина дӯзах ба кофирон муҳит аст>>!** Дар баробар, ҳокимони золим низ ба поси масоъи ториhiи онон (яъне ба подоши кӯшишҳои онон дар тӯли ториhi Ислом) **ки бақоъи ҳукуматашон то кунунро** (аз лиҳози фикрӣ ва фарҳангӣ) **тазмин намудааст**, ҳамвора ононро ҳимоят кардаанд ва ба маносиби муҳимми ҳукуматӣ (монанди қазоват ва вилоят) **расонидаанд ва имконоти лозим барои тарвиҷи андешаҳои инхирофӣ ва зидди Исломиашонро дар ихтиёрашон қарор додаанд то бо ривоёти дурӯғини худ** (дар бораи вучуби итоъат аз ҳокимони золим ё ба таври кулӣ дар ҳавзаи ақоиди Исломӣ), **мусалмононро игъво кунанд ва ба бардагоне дар хидмати онон табдил намоёнд!** (Чунонки ин таъолими манҳус, имрӯз низ миёни аҳли ҳадис ва ҳокимони золим вучуд дорад ва онон дар Арабистои Саъудӣ, даст ба дасти ҳам, маншаъи ҳар фитнае дар ҷаҳони Ислом ҳастанд ва ҳар балое ҳаст аз салафиёни вобаста ба Оли Саъуд бар меҳезад. Аз инҷо доништа мешавад ки итоъат аз ҳокимони золим ва ҳифзи онон, на танҳо аз лиҳози илмӣ мушкили ҷиддӣ дорад, аз лиҳози маълулӣ табаъоти ваҳиме дорад ки барои ҳукм ба ҳурмати он кофӣ аст. Лизо устозунал Мансур хуруҷ бар ҳокимони золиро ҷойиз медонад ва тахти унвони)

1. Тавбаҳ/ 49.

Мавонеси шинохт; Тақлид аз золимон (2)

[Чавози хуруҷ бар ҳокимони золим]

(мефармояд:) **Акнун низ** (ин раванди наҳси торихӣ идома дорад ва) **бозмондагонӣ аз онон** (яъне аз аҳли ҳадис ё ба таври кулӣ қобилини ба вучуби итоъат аз ҳокимони золим) **ки худро** (ба ноҳақ) **аҳли суннат ва ҷамоъат мешуморанд, ҳокимони золимо** (аз тариқи мухталиф) **бар сарзаминҳои Исломи мусаллат сохтаанд ва итоъат ва сиёнат аз ононро вазифаи Исломи худ мепиндоранд; То ҷое ки** (метавон мушоҳида кард) **дар ҳар як аз сарзаминҳои Исломи, зӯргӯй худкоме** (яъне мутақаббири ҷаббор) **ҳукм меронад ва молу ҷон ва номуси мусалмононро ҳазинаи матомеъи** (яъне орзуҳои хоми) **худ месозад, дар ҳоле ки касе аз онон** (дар натиҷаи таълимоти ғалати аҳли ҳадис), **чуръати муҳолифат бо ӯро надорад** (чун метарсад ки гуноҳкор шавад) **ва** (аз назари шаръӣ) **ҳаққи муқобила бо ӯро барои худ наметиносад; То ҷое ки мустабидтарин ва фосидтарин ҳукуматҳо, дар сарзаминҳои Исломи ҳастанд** (ин нуктаи бисёр аҷиб ва таккондихандае аст ки устозунал Мансур ба он ишора мекунад ва қомилан ҳам айнӣ ва қобили мушоҳида аст; Ҷароки бештари диктотурҳо дар кишварҳои мусалмон ҳукумат мекунад ва дар кишварҳои ғайри мусалмон ба нудрат диктотуре дида мешавад) **ва зулме ки дар миёни мусалмонон аст, дар миёни кофирон нест!** (Қойи шармсори аст ки дар миёни кофирон ва кишварҳои ғайри мусалмон, адолати бештаре вучуд дорад ва озори камтаре ба мардум мерасад!) **Ин дар ҳоле аст ки агар касе аз мусалмонон монанди гавҳарӣ камёб** (бо таваҷҷуҳ ба арзишманд будани ӯ ва зебоии амалаш) **ёфт шавад ки** (аз миёни мусалмононе бо ин нигариш) **сари муҳолифат бо ҷунин ҳокиме дошта ва биное бар муқобила бо зулми ӯ ниҳода бошад**, (аз онҷо ки ҷунин қореро дар мувоҷеҳ бо ҳокими золими мусалмон ҷойиз наметонад) **пеш аз ҳар қоре ӯро** (бо як баҳона ва тақаллуфе) **тақфир мекунад то муҳолифат бо ӯ барои мусалмонон ҷавоз ёбад ва муқобила бо зулмаш барои онон ҳалол шавад** (дар ҳоле ки тақфири ҳокими золим дар миёни салаф собиқа надошта ва танҳо дар миёни хаворич масбуқ ба собиқа будааст); **Зеро бо истинод ба хабари воҳид ва ғайри яқинӣ, мепиндорад ки хуруҷ бар ҳокими золим** (яъне қиём барои брқанории ӯ) **ҳаром аст ва ҷудои аз ҷамоъати мусалмонон шуморида мешавад, магар онки аз ӯ қуфри ошкор дида шавад!** (Устозунал Мансур дар повараки китоб, ба ин хабари воҳид ва ғайри

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (2)

яқинӣ ишора мекунад ва мефармояд: Нигоҳ кун ба : Фақараӣ **«إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بُوَحًا»** [Магар инки куфри ошкор бубинед] дар: Саҳеҳул Бухорӣ, ч8, с88; Саҳеҳул Муслим, ч6, с17; Байҳақӣ, Алсунанул Кубро, ч8, с145. Ҳар чанд дар бархӣ манобеъи [қадимитар], ин фақара дар асли ҳадис наёмада ва овардани он ба бархӣ мардум нисбат дода шудааст! [Ин ишораи латифе аз ин бузургвор ба заъфи ривоёти ин фақара аст; Зеро наёмадани он дар яке аз ду тариқи ривоят, тардидхоеро дар бораи он падид меоварад ва аз эътибори он мекоҳад] Нигоҳ кун ба: Ибороти **«وَرَأَى بَعْضُ النَّاسِ: مَا لَمْ تَرَوْا مِنْهُمْ كُفْرًا بُوَحًا»** [ва бархӣ аз мардум изофа кардаанд: Модоме ки аз онҳо куфри рӯшан набинед] дар: Муснади Аҳмад, ч5, с314 [чудо аз онки ин нахвай сухани Аҳмад ибни Ҳанбал метавонад аз адами эътимоди ӯ ба ин зиёдат ҳикоят дошта бошад].¹ **Дар ҳоле ки қоъидатан** (яъне бинобар қоъида дар боби куфр ва Исломи) зулми ӯ ҳар андоза шадид бошад, мусталзими куфри ӯ (ба маънои хуруҷи ӯ аз Исломи) нест ва то ҳнгоме ки шаҳодатайн бар забони ӯ қорӣ аст, куфри ошкор аз ӯ дида намешавад; Зеро (шаҳодатайн куфри ӯро мепӯшонад ва ҳаддиаксар ба нифоқ табдил мекунад ва) **куфри ошкор, инкори Худованд ё Паёмбари Ӯ ё рӯзи қиёмат ё заруриёте монанди намоз ва рӯза аст ва куфри касе ки ба инҳо иқрор** (ва на лузуман илтизоми амалӣ) **дорад, ҳар чанд қобили истимбот** (аз қароъини қавлӣ ва шавоҳиди амалӣ) **бошад, ошкор нест** (чун куфре ки ниёз ба чунин қароъин ва шавоҳиде дошта бошад ошкор маҳсуб намешавад). **Бо ин васф, хуруҷ бар ҳокими** (золими) **мусалмон, бо ин баҳона ки ӯ дучори куфри ошкор шудааст**, (бо вучуди онки ба равияе дар миёни ҳадисгароён табдил шудааст) **ваҷҳе надорад, балки танҳо мучаввизи** (шаръӣ барои) **хуруҷ бар ӯ, зулми ӯ бар мусалмонон аст** (бинобарин, ниёзе ба тақфири ӯ нест ва сирфи зулми ӯ ба мусалмонон барои муқобила бо ӯ кофӣ аст); **Чунонки Худованд хусуси зулм бар мусалмононро барои ҷавози муҳолифат ва муқобилаи онон кофӣ дониста ва фармудааст:** **«لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا»**;² **<<Худованд фарёд задан ба гуфтори бадро дӯст намедорад магар аз касе ки ба ӯ зулм шуда ва Худованд шунавой доност>>** Ва бо ин васф,

1. Нигоҳ кун ба: Фақараӣ **«إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بُوَحًا»** дар: Саҳеҳул Бухорӣ, ч 8, с 88; Саҳеҳул Муслим, ч 6, с 17; Байҳақӣ, ал-Сунанул кубро, ч 8, с 145. Ҳар чанд дар бархӣ манобеъ, ин фақара дар асли ҳадис наёмада ва овардани он ба бархӣ мардум нисбат дода шудааст! Нигоҳ кун ба: Ибороти **«وَرَأَى بَعْضُ النَّاسِ: مَا لَمْ تَرَوْا مِنْهُمْ كُفْرًا بُوَحًا»** дар: Муснади Аҳмад, ч 5, с 314.

2. Нисоъ/ 148.

Мавонеси шинохт; Тақлид аз золимон (2)

фарёд задан ба гуфтори бад бар зидди золим, агарчи кофир набошад, дар назди Худованд маҳбуб аст (чароки ин сухани Худованд ом аст ва ихтисосе ба кофир надорад) ва фармудааст: **﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُفَاتِلُونَ بَاتْنَهُمْ ظُلُمًا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ** **عَلَىٰ تَصَرُّفِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾**¹ <<Ба касоне ки бо онон чанг мешавад изн дода шуд ба сабаби инки мавриди зулим қарор гирифтанд ва бегумон Худованд бар ёрии онон тавоност>> Ва бо ин васф, қитол бо золим, агарчи кофир набошад, маъзун ва мавриди ёрии Худованд аст (бо тавачҷух ба инки иллати ҷавози муқобиларо <<Мавриди зулм қарор гирифтанд>> унвон карда) ва фармудааст: **﴿وَلَمَنَ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مَن سَبِيلٍ ۚ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَىٰ الَّذِينَ** **يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾**² <<Ва бегумон касе ки пас аз зулм шудан ба ӯ интиқом ҷӯяд, роҳе бар зидди ӯ нест; Роҳ танҳо бар зидди касоне аст ки ба мардум зулм мекунанд ва дар замин ба ғайри ҳақ дароздастӣ менамоянд, онон ҳастанд ки барояшон азобӣ дарднок аст>> Ва бо ин васф, касоне ки бо золим агарчи кофир набоянд, муқобила мекунанд гунаҳкор шуморида намешаванд; Чароки Худованд барои онон роҳе (шаръӣ) бар зидди ӯ қарор додааст (ҳосил онки истодан дар баробари золим агар чи ҳокими мусалмон бошад ҷойиз аст). Оре, салби ҳокимият аз золим барои воғузоштани он ба золимӣ дигар ҷойиз нест (бинобарин, наметавон бо баҳонаи ҷавози салби ҳокимияти як золим дигариро ба ҷойи ӯ нишонд); Чароки ин кор муҳолифат ва муқобила бо золим (аз он ҳайс ки золим аст) шумурда намешавад, балки ибқоӣ ӯ дар суратӣ дигар аст (яъне Зайди золим ҷойи худро ба Амруи золим медиҳад ва дар ҳар ду ҳол, золим боқӣ аст ва танҳо номи он тағйир мекунад); Чунонки то кунун муҳолифатҳо ва муқобилаҳои маъдуде ки тавссути мусалмонон бо ҳокимони золим анҷом шуда, умуман барои табдили золиме бо золимӣ дигар буда ва табъан ба рафъи зулм ва таҳаққуқи адолат наянҷомидааст (лизо аз ҷавози азли ҳокими золим, ҷавози насби ҳокими золими дигар ба ҷойи ӯ истифода намешавад, балки насби ҳокими одил ба ҷойи ӯ шарт аст).

Аз инҷо доништа мешавад ки муддаиёни суннат ва ҷамоъат (амсоли аҳли ҳадис), алорағми иддаёии газофашон (дар бораи худ ки худро аз ҳама ошнотар бо Ислом мепиндоранд ва дигаронро ба залолат ва баидъат муттаҳам мекунанд), Исломо ба таври комил ворун кардаанд

1 . Ҳач/ 39.

2 . Шуро/ 41 ва 42.

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (2)

(чароки адолатхоҳии онро ба зулпазири табдил намудаанд) **ва барои нақзи** (яъне дар ҳам шикастани) **он ва ҷилавгирӣ аз хусули мақосидаш** (ки таҳаққуқи адолати ҷаҳонӣ ва ҳокимияти Аллоҳ аст), **даст ба дасти якдигар додаанд ва дар ин миён, мусалмонон барои бозгашт ба Исломи** (ҳақиқӣ), **роҳе ҷуз таҳрими итоъат аз ҳокимони золим** (дар ақида) **ва тарки он** (дар амал), **балки хуруҷи бар онон ба рағми ҳамаи пайомадҳояш барои табдили онон бо ҳокимӣ одил, надоранд** (албатта ҳокими одил, касе ҷуз халифаи Худованд дар замин нест ва ин чизе аст ки дар идома ба тафсил табйин мефармояд. Ба ин тартиб, устознал Мансур ҳалқаҳои саъодати уммати Исломиро дар ин китоби шариф, яке дар пайи дигари ба ҳам васл мекунад ва моро гом ба гом ба Исломи комил ва ҳолис наздиктар месозад. Аз даргоҳи Худованди меҳрубон барои ин олими бузург саломатӣ ва тӯли умр металабем).

(و السلام عليكم و رحمت الله)

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахӯллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин ҷо нақшаи
бисоСайтҳои Facebook
сайтиСайтҳои Google Plus
сайтиСайтҳои Telegram
сайти